

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1251/2017
21.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Борис Сарић, адвокат из ..., против туженог АДО „ДД“ ..., чији је пуномоћник Рајко Марић, адвокат из ..., са умешачем „ЂЂ“ АДО ..., чији је пуномоћник Милан Суботин, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца ГГ изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 715/17 од 09.03.2017. године, у седници одржаној 21.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 715/17 од 09.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П бр. 2706/14 од 08.11.2016. године, ставом првим изреке делимично су усвојени тужбени захтеви тужилаца и обавезан је тужени да тужиоцу АА, на име накнаде нематеријалне штете, по основу претрпљеног страха, претрпљених физичких болова и умањења опште животне активности, као и по основу накнаде материјалне штете, исплати износе ближе наведене у ставу првом изреке, са припадајућом каматом, док је у преосталом делу његов тужбени захтев одбијен као неоснован. Обавезан је тужени да тужиоцу ББ, на име накнаде нематеријалне штете, по основу претрпљеног страха и претрпљених физичких болова, као и по основу накнаде материјалне штете, исплати износе ближе наведене у ставу другом изреке, са припадајућом каматом, док је у преосталом делу његов тужбени захтев одбијен као неоснован. Обавезан је тужени да тужиоцу ВВ, на име накнаде нематеријалне штете, по основу претрпљеног страха и претрпљених физичких болова, као и по основу накнаде материјалне штете, исплати износе ближе наведене у ставу трећем изреке, са припадајућом каматом, док је у преосталом делу његов тужбени захтев одбијен као неоснован. Обавезан је тужени да тужиоцу ГГ, на име накнаде нематеријалне штете, по основу претрпљеног страха и претрпљених физичких болова, умањења опште животне активности, као и по основу накнаде материјалне штете, исплати износе ближе наведене у ставу четвртом изреке, са

припадајућом каматом, док је у преосталом делу тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом петим изреке одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 715/17 од 09.03.2017. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена одлука и тужиоцима су досуђени износи на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљених физичких болова, страха и умањења опште животне активности, ближе наведени у ставу првом изреке другостепене одлуке. Ставом другим изреке одбијена је жалба умешача на страни туженог. Ставовима трећим и четвртим изреке одлучено је о трошковима поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац ГГ је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 07.04.2014. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 162.000,00 динара (правоснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца ГГ за исплату износа од још 30.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова, износа од још 40.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха и износа од још 92.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због умањења опште животне активности).

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме означена вредност побијаног дела спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

При том, Врховни касациони суд је имао у виду да је другостепеном одлуком првостепена одлука преиначне али налази да наведено није од утицаја на дозвољеност ревизије, с обзиром на то да су другостепеном одлуком тужиоцу ГГ досуђени виши износи на име накнаде нематеријалне штете од оних досуђених првостепеном пресудом, из ког разлога се у конкретном случају ради о преиначењу у корист ревидента, па исто нема утицаја на дозвољеност ревизије по основу члана 403 став 2 тачка 2 ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић